

"Er vliegen verlate ganzen"

als weer een dag zich openvouwt
ik de tijd op mouwen speld
de krant wel twee keer heb gelezen
waarin er weer niets wordt verteld

het raam uit staar maar niets ontdek
mist verhult de wegen naar
een zucht van lippen vlucht
het voelt een beetje raar

't is als stilte voor de storm
omwenteling van leven
wat gisteren nog heilig was
waar is die tijd gebleven

er vliegen verlate ganzen
die naar het zuiden gaan
en ik verbeeld mij vleugels
en vlucht er achteraan